

אֲדֹנָימלכותו
בכל משלה

הכנה לתפילה בבחינת מעשה. ישים ידיו על לבו.

יהי רצון שיפתחו שערי שמים ושערי תפילה ויתמתקו הדינים

שַׁפְּתַי

הכנה לתפילה בבחינת דיבור.

תַּפְתָּחוּ

הכנה לתפילה בבחינת מחשבה.

וּפִי

הריני בא לשבח, לפאר ולהתפל לבוראי ב-ה' מוצאות הפה שלכך הוא נברא

אֲזַהֵעַ בּוֹמֵף גִּיכָק דַּטְלַנַּת זֹס־שַׁרְצַ**יְנִיד**

ע"י הדיבור יומשך השפע.

תְּהַלְתֶּהּ

ויתגדל ויתקדש שמו בעולם:

יבקש במחשבה בלבד:

יהי רצון מלפניך יהוה יאהרונתי אלהינו ואלהי אבותינו, בורא עולם, אבינו שבשמים, אֲדֹנָי אֲשֶׁר אֱהִיָּהּ, אל רחום וחנון, שיפתחו שערי שמים ויכנסו תפילותיהן של כלל ישראל המתפללים לפניך היום, ובפרט תפילתן של כלל הציבור היקר שמתפלל כאן ותפילתי בתוכם לרצון לפניך - בפה ולב אחד. והרינו מכוונים להוציא ידי חובת תפילה כל אחד ואחד מישראל שאינם מתפללים מכל סיבה שהיא וּלְפִשְׁעֵים אֲפִנֵּעַ, ומבקשים ומכוונים שייחשב לכל אחד מישראל שמתפלל יחיד כתפילה בציבור, ולא יהיה שום קטרוג וחרון על אף אחד מישראל בשום צד ואופן שיהיה. ותמחול ותסלח ותכפר לנו על כל מה שִׁחַטָּאנוּ עֵוִינוּ וּפְשַׁעְנוּ לפניך כי לכל העם בשגגה. אֵל יֵשֶׁב דָּד נְכָלָם עָנִי וְאֶבְיוֹן יְהַלְלוּ שְׁמֶךָ.

בְּרוּךְ

(א) כריעת הגוף: ו' לגבי ה' להמשיך ברכה ושפע ממקור הברכות.

אֲתָהּ

(ב) כריעת הראש: ו' לגבי ה' ירד שפע דרך כל האותיות מא-ת' לשכינה.

יְהוָהיהוה הוא האלהים
אדוני הכל יאהרונתי
הוא ושמו אחד(ג) א. זקיפת הגוף: ה' לגבי ו'
ב. זקיפת הראש: ה' לגבי ו'

יא. ו' ד' הוה מקים א' ד' אדני

אֱלֹהֵינוּ יהוה הוא האלהים
אדוני הכל יאהרונתי
הוא ושמו אחד (ד) **וְאֱלֹהֵי** (ה) **אֲבוֹתֵינוּ** (ז)

ונאמן לקיים בריתו שכרת עימם.

אֱלֹהֵי

(ק) הזכרת שמו על מידת אברהם לשם המשכת שפע חדש

אֲבֹרָהֶם, (ר) ברא ומנהג עולמו לבדו במידת החסד.**אֱלֹהֵי**

(ע) הזכרת שמו על מידת יצחק לשם המשכת שפע חדש

יְצֻזְקֵנוּ, (ש) ברא ומנהג עולמו לבדו במידת הדין.**וְאֱלֹהֵי**

(ט) הזכרת שמו על מידת יעקב לשם המשכת שפע חדש

יַעֲקֹב, (י) ברא ומנהג עולמו לבדו במידת הרחמים.**הָאֵל**

(יא) בעל הכוחות כולם, ובחזק גדול שולט לבדו, מחיה,

מנהיג ומשגיח לבדו על כל זולתו,

הַגְּדוּלָּה (ג) בתכלית מידת החסד, וכל הגדולה שלו.**הַגְּבוּרָה** (ד) בתכלית מידת הגבורה, וכל הגבורה שלו.**וְהַנּוֹרָא** (ו). בתכלית מידת הרחמים והמשפט, ורק ממנו יש לירא.**אֵל** (כ) **עֲלִיּוֹן** (ש). עילת העילות וסיבת הסיבות ואין מי שיאמר לו מה תעשה

ומה תפעל כי הכל מעשי ידיו. משפיע שפע לתיקון העולמות בזכות חיבור נשמות האבות בשכינה.

נֹמֵל (ב) נאמן לשלם שכר,**זֹסְדִים** (ט) **טוֹבִים** (ר) בתכלית מידת טובו.**קוֹנֵה** (ז) בורא ויוצר**הַכֹּל** (ת) כדי להטיב לזולתו, ומחדש בטובו בכל יום תמיד את הבריאה כולה,**זוֹכֵר** (ג) **זֹסְדֵי** (ז) **אָבוֹת** (ק) ונאמן לקיים בריתו והבטחותיו בזכות האבות.**וּמְבִיא** (ב) רצונו לגאול אותנו ע"י**נֹאֵל** (ט) משיח **לְבָנִי** (ג) **בְּנֵיהֶם** (ע)**לְמַעַן** (י) **שְׁמוֹ** (ג) כדי שיתגלה יחודו, כוחו, שליטתו,

טובו, חסדו והבטחותיו.

בְּאֵהָבָה (ל) ותתגלה אהבתו לעם ישראל.

מסירת נפש.

הריני בא לעורר גילוי היחוד העליון, וּלְפָשֵׁט את גְּלוּיוֹ על לבם של ישראל ולדבקם בשורשם ומקשר נפשי רוחי ונשמתי עם נפש רוח נשמה של כלל ישראל, ומוסר עצמי על יחוד קדושת שמד, ומקבל עלי ברצון מצות עשה לשוב בתשובה שלמה וארבע מיתות בית דין. רבונו של עולם, חטאנו, עוינו ופשענו לפניך. **אנא בשם יידי הא ואו הא יהוה** תמחול תסלח ותכפר לנו בכח ד' מיתות בית דין: סקילה, שרפה, הרג וחנק, ובכחם תרד מלמעלה אש תכלת דמלכות ואהיה נקרב על גבי מזבֹּחַךְ בטהרה, פדני ודבקני ביחוד קבו"ש ואהיה כסא מרכבה ל- **יְהוָה** ב"ה וב"ש.

שיכפר עונותינו ויסלח לחטאתינו ויכתבנו עם הצדיקים והראויים לחיי העולם הבא, שהם נכתבים בספר החיים, בין שנחיה בין שנמות.

הנקבע בין הצדיקים - הוא הנכתב בספר החיים. והנדחה ונקבע בין הרשעים - הוא הנכתב בספר המתים. והתלוי ועומד הוא הבינוני שאין דינו נגמר עד יום הכיפורים. ועל זה מתפללים ואומרים זכרנו לחיים. ואמנם עוד יש הגזירות על המקרים שבעולם הזה, כי אפשר לצדיק שיתסר מפני היותו צדיק, ואפשר שמפני צדקו יעליח. ולרשע כמו כן, אפשר שיצליח מפני היותו רשע, ואפשר שמפני רשעו יאבד, או יתסר. ונמצאו גזירות אלה נמשכות אחרי הדין הראשון שזכרנו. ואולם על כל הגזירות האלה מתפללים

זְכַרְנוּ זְכַרְיָא ל. לְזַיִים. אהיה יהוה אהיה מְלֶךְ יחיד בשליטה
זֹפִין בְּזַיִים. כְּתַבְנוּ כְּתַבְיָא ל (בנעילה: זֹתְמָנוּ זֹתְמֵיאל)
בְּסֵפֶר מַלְכוּת זַיִים שְׂרֵי יְהוָה. לְמַעַן גילוי שכינתך אֱלֹהִים
אל חי אדני זַיִים:

מְלֶךְ (פ) יחיד בשליטה עוֹזֵר (ז) לאדם בכל רגע בחייו ולכלל ישראל

וּמוֹשִׁיעַ (ק) לכלל ישראל ולאדם בצרתו וּמְנַחֵם (ש). מכל דבר רע ומהמזיקים.

בְּרוּךְ (ק) כריעת הגוף: ו' לגבי ה'

להמשיך ברכה ושפע ממקור הברכות. יסוד יה"ו

אֲתָהּ (ו) כריעת הראש: ו' לגבי ה'

ירד שפע דרך כל האותיות מא'ת' לשכינה

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

אדון הכל היה הונה ויהיה יאהרונהי הכל הוא ושמו אחד

א. זקיפת הגוף: ה' לגבי ו'
ב. זקיפת הראש: ה' לגבי ו'

הר. ה ה י הוה מקים ר ד ארני

א (האיה יהוה) [בחול: אלף הי יוד הי] [בשבת: יהוה]

יכוון לבטל את יצר הרע הגורם לכעס בכח יחוד ע"ב וקס"א, ולבטל הכעס מעל ישראל ולגלות האהבה.

יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי

יכוון להמשיך גילוי מלכותו ושליטתו יתברך ע"פ פאת דרום

יהו

יכוון לבטל את יצר הרע הגורם לכעס, ולבטל הכעס מעל ישראל ולגלות האהבה.

יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי

מַגִּזֵּן (י). ומשפיע עלינו חסדים בזכותו של **אֲבֹרָהֶם** (ת):

ברכה שניה - גבורות.

אֲתָהּ גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי.ר"ת **אֲנִלָּא = בּוּכּוּ = יוֹד הִי** (= גימ' ד"ל)

בכח הארת שם

בוכו

נגדלת המלכות ונקראת **אֲדֹנָי** בשיעור קומתה**אֵלֶּף לַמֶּדֶה פֶּה דַלֶּת לַמֶּדֶה תִּיּוּ נוּן וָאוּ נוּן יוֹד וָאוּ דַלֶּת**יהי רצון מלפניך שבכח השמות **אֲנִלָּא יִנְלָא אֲאֲנִלְנֵאֵן**תכניע את הנחש, ובכוח גילוי יחוד הו"ה ית' יודע שהנחש הוא רק שפחה (אנלא ונחש = שפחה), וידעו כולם שאתה יהוה הוא האלהים לבדך, בורא, מחיה ומנהיג את הכל וצבא השמים לך משתחווים, יחיד בשליטה, ומבלעדיך אין אלהים. לבש בגדי נקם וקנא לשימד המחולל, ונקום נקמת שכינתך, ודם בניד השפוך, ובחמתך תכניע תשמיד ותכלה את כל אויבנו שונאנו ומבקשי רעתנו, ויתקיים בנו **יְהוָה יִאֲהַרְוֵנוּהִי** ילחם לכם ואתם תחרישון.**מְזַזֶּה מִתִּים אֲתָהּ** קוב"ה בלחודו. **רַב לְהוֹשִׁיעַ.****מִזְרִיד הַטָּל:**ר"ת מ"ה = ט"ל = כוזו לחבר **יוד הא ואו ב- הא**ט"ל אותיות: **יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי****יוד הא ואו הא יוד הה וו הה****מְכַלְכֵּל זְזִים בְּזֹסֶד יוֹד הִי וִיו הִי.** **מְזַזֶּה** יוד הי ואו הי**מִתִּים כּוּזוּ בְּרִזְמִים רְבִים.** **סוּמְרָ** אכדטם **זֹפְלִים****וְרוּפֵא זֹזְלִים** שכינה הקדושה השוכנת בעה"ד לעפר. **וּמְתִיר**

מצד הקדושה שבהם הנקראת טוב. **טוֹבָה** מהשפע שנמשך דרך הקוים **לְדוֹרְשֶׁיהָ** המתפשטים בזמן הגלות. טובה ד: **וּפְתוּחוֹן פֶּה** מ' פתוחה שהיא השכינה - ממנה יושפע **לְמִיּוֹזְלִים לָהּ**. כשתתחזק הקדושה כראוי צריך שיהיו א: ישראל העם הנבחר, ב: בארץ ישראל המובחרת, ג: וימלוך מלך מבית דוד שהוא המלך הנבחר ובו נקשרים ישראל בקדושה. עתה מתפללים על הארץ והמלוכה וזה:

שְׂמֹנֶה לְאַרְצָךָ הארת הקב"ה לשכינה עצמה בסוד משוש חתן. **שְׁשׂוֹן לְעִירְךָ**. ו**צְמִיחַת מְלוּכָה**, וצמיחת = משיח בן יוסף לצורך משיח בן דוד **קָרָן לְדוֹד עֲבֹדְךָ** צמיחת גאולת השכינה מלמטה **וְעִרְכַּת גֵּר**

יחוד נ"ד: **יֵאֱהוּיָהּ יֵאֱהוּיָהּ יֵאֱהוּיָהּ**

לְבָן יְשִׁי בו ישי בראש. **מְשִׁיחָךָ** שכינה עליונה ממנה יוצא המשיח, **בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ** משיח בן דוד:

דוֹד. מְלוּכָת הַנְּקֻשָּׁרָת בְּשׂוֹרְשָׁה יוֹד הוּא יוֹי ה'. ע"ב ד"י סעע **יבא ויט"ו.**

ג' מדרגות עיקריות בישראל: צדיקים, חסידים, ישרים, כלן טובות, מקבילות לעשרה הארות עליונות, וראוי ונכון שכלם יהיו בשמחה ברוב הארה והשפעה וכנגד זה מדרגות הרשעה יכנעו ויתבטלו. וזהו ענין תיקון מאורות. כ"ב תיבות כנגד כ"ב אותיות התורה.

וּבְכֶן = להוריד הארת ג' הויות עליונות שבמזל העליון הח' - נוצר חסד' דדיקנא ובכ"ן = מזל"א.

יהוה יהוה יהוה

(א) לשכינה תחתונה בכחינת וימינו תחבקני.

(ב) לע"ב דב"ן: **י יהו יהו יהוה**

צְדִיקִים יְסוּד וּמְלוּכָת יִרְאוּ וְיִשְׂמְחוּ. וְיִשְׂרִים יַעֲלוּ. וְזִסְיָדִים בְּרָנָה יִנְלוּ. וְעוֹלָתָה נֹק' דקלי' הרמוזה בר"ת ת"פ **תְּקַפּוּץ פִּיהָ ר"ת ת"פ גימ' פלונית, יסכר פי דוברי שקר. **וְהִרְשָׁעָה** מה שכבר נתפשטה **כָּלָה בְּעֵשָׂן** עשן המכה עיני יצחק **תְּכַלָּה. כִּי תַעֲבִיר** כריתת הס"א שהתחילה בסוד ת' שנים במצרים ומ' שנים במדבר. **מִמְשָׁלַת זָרוֹן ס"מ וּנֹק'** **מִן הָאָרֶץ** עמלק בסוד עיקר זוהמת הנחש, לקיים השבועה שאין השם והכסא שלם עד שימחה שמו וזרעו של עמלק, שבכל עת שקיים אין כל **הטובה** שעליה התפללנו עד עתה מתקיים.**

והנה המצב **הטוב** שישאר בו העולם הוא: (א) שיהיו הברואים בכל ההכנה המצטרחת. (ב) ומלכותו ית' תהיה מתגלית עליהם תמיד, (ג) והם מקבלים מזה טובה אחר טובה עד אין תכלית. כי הנה הוא ית"ש בלתי בעל תכלית, וטובו בלתי בעל תכלית, ובהיותו שורה עליהם ומתקשר בהם, ימצאו מקבלים **טוב** בלא תכלית, וע"כ עתה מתפללים שימחה לגלות מלכותו וטובתו יתברך לאלתר!

כ"ז תיבות כנגד כ"ז אותיות דמילוי המילוי דאה"ה - שהגילוי שכינה עליונה.

וְתַמְלָךְ יוֹד הַה וּו הַה **אַתָּה הוּא יְהוָה** יהוה הוא האלהים הכלי **אֱלֹהֵינוּ** אדוני הכלי הוא ושמו אחד

מַהֲרָה בְּלֹא ס"מ בעולם **עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ** בעשיה.

בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר מְקוֹדְשֶׁךָ.

כְּפָתוּב בְּרַבְרֵי קְדֻשָּׁךְ יְמִלְךָ יְהוָה יהוה הוא האלהים הכלי **לְעוֹלָם** אדוני הכלי הוא ושמו אחד

אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וְדָר מלחמה לה' בעמלק מדר דר, ובכחדתו תתגלה מלכותו לעד ולנצח נצחים, **הַלְלוּיָהּ:**

כ"א תיבות כמנין אהי"ה שבשכינה העליונה, סוד הגאולה, התשובה, והעולם הבא.

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאִין אֱלֹהֵי מַבְלַעְרִיךְ אין עוד מלבדו.
כְּכָתוּב וַיִּנְבְּא יְהוָה יהוה הוה ויהי אדון הכל הוא ושמו אחד **צָבָאוֹת בְּמִשְׁפַּט וְהָאֵל**
הַקְדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בְּצַדִּיקָה.

בְּרוּךְ להמשיך ברכה ושפע ממקור הברכות. יסוד יה"ו

אַתָּה ירד השפע דרך כל האותיות מא'ת' לשכינה אהי

יְהוָה יהוה הוה ויהי אדון הכל הוא ושמו אחד היבור יסוד ומלכות יהוה

י (דאה"ה הי"ו) [בחול: אלף הא יוד הא] [בשבת: מצפין]

הַמְּלֶכֶת הַקְדוֹשׁ ר"ת שם אהי"ה:

ביחיד: אם שכח ואמר: "האל הקדוש" או שמסופק, ולא נזכר תוך כדי דיבור, חוזר לראש התפילה. חזרת ש"ץ: שכח ואמר "האל הקדוש" או שמסופק, ולא נזכר תוך כדי דיבור חוזר ל"אתה קדוש".

אַתָּה בְּזוֹרְתָנִי מִכָּל הָעַמִּים אֲהַבְתָּ אוֹתָנִי וְרָצִיתָ בְּנִי
וְרוֹמַמְתָּנִי מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנִי בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבַּתָּנִי
מִלְכָּנִי לְעַבּוֹדְתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וַתִּתֵּן לָנוּ יְהוָה יהוה הוה ויהי אדון הכל הוא ושמו אחד **אֱלֹהֵינוּ** יהוה הוא האלהים יאהלוהים אין עוד מלבדו **בְּאַהֲבָה אֶת**
יוֹם (בשבת: הַשַּׁבָּת הַזֶּה. וְאֶת יוֹם) הַכְּפוּרִים הַזֶּה. אֶת יוֹם
סְלִיחוֹת הָעוֹן הַזֶּה. אֶת יוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. לְמִזְיֻלָּה
לִפְגַּמֵי הָרוּחַ וְלִסְלִיחוֹתָ לִפְגַּמֵי הַנֶּפֶשׁ וְלִכְפָּרָה לִפְגַּמֵי הַנֶּשְׁמָה. וְלְמִזְוֹל
בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ בכח הכל להעביר רישומי הרוח הנרשמים בגוף וגורמים שליטת הס"א על החוטא. **בְּאַהֲבָה מִקְרָא קֹדֶשׁ. זְכָר לִיצִיאַת**
מִצְרַיִם:

בכל התפלות חוץ ממוסף – ידלג לעמוד 17

תוספת לתפילות מוסף בלבד:

אֱלֹהֵינוּ יהוה הוא האלהים יאהלוהים אין עוד מלבדו **וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מִפְּנֵי זִכְרֵנוּ וְנִלְוֵנוּ**
מֵאַרְצֵנוּ אין הקשר שהיו נקשרים ישראל בירושלים ע"י הרגלים והיה נחשב כאילו תמיד היו שם. **וַתִּתְרוֹצְקֵנוּ מֵעַל אֲדָמָתָנוּ. וְאִין אֲנִינֵנוּ יְכוּלִים**
לַעֲשׂוֹת קִרְבָּנוֹת זִכְוֹבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְהוָה יהוה הוה ויהי אדון הכל הוא ושמו אחד **אֱלֹהֵינוּ** יהוה הוא האלהים יאהלוהים אין עוד מלבדו **וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מִלֶּךְ**
רוֹצֵמִן בכח י"ג מידות הרחמים, **שֶׁתְּשׁוּב וְתִרְוֹזֵם עָלֵינוּ** להעביר פגם הנשמות, **וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרוֹזְמִיךָ הָרַבִּים. וְתִבְנֶהוּ מְהֵרָה**

ואו יתקון המקדש שיוכל להבנות, ותגדל כבודו בגילוי שכינה. אבינו, מלכנו, אלהינו, גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה, והופע והנשא עלינו בגילוי האור הפנימי בהנשא ההנהגה לעיני כל זוי. וקרוב פזורינו הנשמות מביין הגוים. ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ. והביאנו מהארצות עצמן יהוה הכל יהוה ויהיה אדון יהוה ויהיה יהוה ויהיה אלהינו יאהוהיהם לציין יסוד דנוק' עירך ברנה. ולירושלים מלכות דנוק' עיר מקדשך בשמזות עולם. אנא אלהינו

יהוה הוא האלהים
אדון יהוה ויהיה
הכל יהוה ויהיה
יהוה ויהיה

יהוה הוא האלהים
אדון יהוה ויהיה
הכל יהוה ויהיה
יהוה ויהיה

יהוה הוא האלהים
אדון יהוה ויהיה
הכל יהוה ויהיה
יהוה ויהיה

ושם נעשה לפניך את קרבנות זובותינו. תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם. את מוסף יום (בשבת: מוספי השבת הזה ואת יום) הכפורים הזה. את יום סליחת העון הזה. את יום טוב מקרא קדש הזה. נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך. כמו שכתבת עלינו בתורתך. על ידי משה עבדך:

עלינו לשבז שבח לעולם האצילות לארון מלכות הכל יסוד. הקב"ה לתת בכריאה גדלה יגל. בהשפעה למשרתים. ליוצר בראשית. שלא עשנו בעשיה כגויי הארצות שהם תחת השרים ולא שמנו

ביצירה כמשפוזות האדמה המתפרשים במדינות העשיה שלא שם זולקנו פהם אצילותם וגורלנו ככל המונם בריאתם. שהם משתזזים להבל יצירתם וריק עשיתם ומתפללים לשרים אל אל מקיפיהם. ס"מ ופלו' לא יושיע: (יפסיק מעט) להבדיל א"ס הבדלות ואנזנו משתזזים יכוון בכריעה להוריד מאור הפנימי של האצילות ועד לעשיה כולה. לפני מלך המלכים הקדוש ברוך הוא.

יורד אור מקיף לכל העולמות ומתבטלים החיצונים ואינם יכולים להתאחו

שהוא משכינה עילאה נוטה הקב"ה שמים ויוסד ומשפיע לשכינה שהיא ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל וממשיך אור מקיף גדול שלא יוכלו הס"א לינוק כלל מיחוד קב"ה והשכינתא, וע"כ ושכינת עזו מתעלה בנבחי מרומים. הוא אלהינו יאהוהיהם ואין עוד אזור כל הס"א שהיא עולם השקר - נכנעת תחת שלטון הקדושה שהוא לבדו אמת מלכנו ומתגלה ואפס זולתו. ככתוב בתורה, וידעת היום והשבת אל לבבך, כי יהוה הכל יהוה ויהיה אדון יהוה ויהיה יהוה ויהיה הוא אלהים הוא אלהים ואין עוד מלבדו בשמים ממעל מלמעלה למטה ועל הארץ מתזזת מלמעלה למעלה אין עוד מלבדו:

עד כאן תוספת לתפילת מוסף.

מכאן והלאה יאמר בכל התפילות:

וַיְבִיחַ כָּל יְצוּר בַּיְצִירָה כִּי אֶתְּהָ יִצְרָתוֹ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר
 נִשְׁמָה בְּבְרִיאָה בָּאָפוּ יְהוָה אֲדוֹן הַכֹּל יֵאָהְרֶנָּה הַיְהוּה הַגּוֹי הַגּוֹי הַיְהוּה הַיְהוּה יִכִּירוּ כוֹלָם
 שֶׁהִקְבִּיָּה לְעוֹלָם שֶׁלֹּט גַּם כְּשֶׁהִיָּה נִרְאָה שֶׁהִקְלִי לְכֹאֲוָרָה שֶׁלֹּטָה. מֶלֶךְ מֵאִז וְלִתְמִיד
 שְׁלִיטָה מוֹחֲלֶטֶת שֶׁאֶפִּילוֹ הִרְעָה מוֹחִזִּירָה לְטוֹבָה, וּמַלְכוּתוֹ דְּקָדוּשָׁה מִתְלַבֶּשֶׁת

בְּקִלְיָ לְהַכְנִיעֵם **בְּכָל מְשָׁלָה** אִין עוֹד מַלְכְּדוֹ.

(בשבת: אֱלֹהֵינוּ יֵאָהְרֶנָּה הַיְהוּה הַגּוֹי הַגּוֹי הַיְהוּה הַיְהוּה וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רִצָּה נָא בְּמַנּוּחֵינוּ.)

קִדְשָׁנוּ בְּכֹתֵר בְּמִצְוֹתֶיךָ, שִׁים זִלְקָנוּ בְּתוֹרָתְךָ תְּפֹאֲרָתְךָ,
 שִׁבְעֵנוּ מְטוֹבָךָ יְסוּד. שְׁמוֹנוּ נְפִשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ מַלְכוּתְךָ.
 וְטַהַר לִבְנוֹ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת.

יְהִי רְצוֹן, שֶׁתְּסִיר מִמֶּנִּי אֶת לֵב הָאֲבִן וְתִשִּׂים לִי לֵב בֶּשָׂר וְתִמּוֹל אֶת עֵרְלַת לְבִי. וְיְהִי
 לְבִי מְסוּר בְּיָדְךָ וְתִכְפֹּף אוֹתִי לְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ. וְיִהְיוּ כָּל מַעֲשֵׂי לִשְׁמִי וְכִרְצוֹן שְׁמִי, לֵב
 מְדוּר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חֲדָשׁ בְּקִרְבִּי, וְלֹא תִפּוֹל תִּקְלָה עַל יָדִי.

כִּי אֶתְּהָ יְהוָה אֲדוֹן הַכֹּל יֵאָהְרֶנָּה הַיְהוּה הַגּוֹי הַגּוֹי הַיְהוּה הַיְהוּה אֱלֹהִים יִתְּחַו הַיְהוּה הַיְהוּה אֱמֶת, וְדְבָרְךָ
 מִלְּכָנוּ אֱמֶת וְקִים לְעַד.

בְּרוּךְ יְסוּד יְהוָה אֶתְּהָ מַלְכוּתְךָ יְהוָה אֲדוֹן הַכֹּל יֵאָהְרֶנָּה הַיְהוּה הַגּוֹי הַגּוֹי הַיְהוּה הַיְהוּה חִיבוּר יְסוּד וּמַלְכוּת

ה (דאיהיה יה"ו), [בחול: אלף הה יוד הה] [בשבת: אל ארני]

מֶלֶךְ מוֹזֵל וְסוֹלֵן בְּנֵי שְׁעָרֵי בֵּינָה לְעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלְעֲוֹנוֹת עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר חֶלֶק פָּגַם אָדָם הֶרָאָשׁוּן אֲשֶׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה
 וְשָׁנָה שֵׁשׁ בְּכָל אֶחָד מֵה' ו' אֲלֵפִים שְׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ סוֹף בְּנִין
 רֹאשׁ הַשָּׁנָה מְקַדֵּשׁ (בשבת: הַשְּׁבֵת ו') יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַכְּפוּרִים:

רִצָּה כֹתֵר יְהוָה אֲדוֹן הַכֹּל יֵאָהְרֶנָּה הַיְהוּה הַגּוֹי הַגּוֹי הַיְהוּה הַיְהוּה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַו הַיְהוּה הַיְהוּה אֱמֶת
 יִשְׂרָאֵל וְיִלְתַּפְּלֶתֶם הִי שְׁעָה. וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה לְדַבֵּר
 בִּיתְךָ. וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלֶתֶם מְהֵרָה בְּאֵהָבָה תִּקְבַּל
 בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וְאֶתְּהָ
 בְּרוּחְמֶיךָ הָרַבִּים. תִּזְכֹּץ בְּנוֹ וְתִרְצָנוּ וְתִזְוִינָה עֵינֵינוּ
 בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרוּחֵימִים.

בְּרוּךְ לְהַמְשִׁיד בְּרַכָּה וּשְׁפַע מִמְּקוֹר הַבְּרֻכּוֹת. יְהוָה

אֶתְּהָ יִרְדַּד הַשְּׁפַע דְּרָךְ כָּל הָאוֹתוּת מֵאֶתְּ יְהוָה.

יְהוָה אֲדוֹן הַכֹּל יֵאָהְרֶנָּה הַיְהוּה הַגּוֹי הַגּוֹי הַיְהוּה הַיְהוּה חִיבוּר יְסוּד וּמַלְכוּת יְהוָה

י (דאיהיה יה"ו) [בחול: אלף למד הי יוד מס] [בשבת: אל]

יכוון להמשיך גילוי מלכותו ושליטתו יתברך ע"פ צד מעלה:
 יוה

הַמְּזוּזָר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנֵינוּ לָךְ להמשיך ברכה ושפע וחסדים ממקור הברכות לשכינה.

כריעת הגוף

יזהר בכריעה עד שיתפקקו חוליותיו ויכוון לעקור אחיזת הנחש מהשידרה

ו' לגבי ה'

שְׂאֵתָה הוּא

כריעת הראש

י' לגבי ה'.

יְהוָה יהוה הוא האלהים
אדון יאֱהוָה
הכל הוא ושמו אחד (ג) א. זקיפת הגוף: ה' לגבי ו'

ב. זקיפת הראש: ה' לגבי י'

וַ. ו' ד' יהוה מקים ו' ד' אדני.

אֱלֹהֵינוּ יהוה הוא האלהים
יאֱהוָה
הכל הוא ושמו אחד ואלהי אבותינו לעולם ועד. צורנו

צור זיינו ומגן ישענו אתה הוא.

לְדָר וְדָר נוֹדָה לָךְ הכרת הטוב וְנִסְפַּר תְּהִלָּתְךָ:

על זיינו המסורים בְּיָדְךָ.

ועל נשמותינו הפְּקוּדוֹת לָךְ.

ועל נְסִיךְ שְׂבָכָל יוֹם עַמָּנוּ.

ועל נְפֻלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת - עָרֵב וּבִקֵּר

וְצָהָרִים.

הטוב. כי לא כָּלוּ רִזְמוֹךְ. הַמְּרוֹזִם. כי לא תמו וְזָסְדִיךְ.
כי מעולם קוינו לָךְ:

ועל כָּלֶם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תְּמִיד שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ
לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל הַזְּזִים יוֹדוּךָ סְלָה.

וּכְתוּב (נעילה וזִזְתוּם) לְזִזִים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְּרִיתְךָ:

וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יוֹד הִי וַיְהִי בְּאַמַּת
לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרְתָּנוּ סְלָה הָאֵל
הַטוֹב.

בְּרִיךְ כריעת הגוף: ו' לגבי ה'

להמשיך ברכה ושפע ממקור הברכות. יסוד יה"ו

אֶתָּה כריעת הראש: י' לגבי ה'

ירד שפע דרך כל האותיות מא-ת' לשכינה אלה

יְהוָה יהוה הוא האלהים
אדון יאֱהוָה
הכל הוא ושמו אחד (ג) א. זקיפת הגוף: ה' לגבי ו'

ב. זקיפת הראש: ה' לגבי י'

הי. ה ד' יהוה מקים י ד' אדני

ה (דאיהיה יה"ו) אלף למד הה יוד ממ [בשבת: אלהים]

יכוון להמשיך גילוי מלכותו ושליטתו יתברך ע"פ צד מטה

היו

הַטּוֹב שְׁמָךְ וְלָךְ נָאָה לְהוֹדוֹת ס"ת תכה :

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה זִיִּים זֶזַן וְזֶזַסְד וְרוֹזְמִים עֲלֵינוּ
 וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ וּבִרְכָנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶזְזֵךְ בְּאוֹר
 פְּנִיךָ כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה ^{היה הנוה ויהיה} אֱלֹהֵינוּ ^{אדון הכל הוא ושמו אחד}
 יְהוָה הוּא הַאֱלֹהִים ^{יהוה הוא האלהים} תּוֹרָה וְזִיִּים יי. אֶהְבֶּה וְזֶזַסְד ה. זְדָקָה וְרוֹזְמִים ^{אדון הכל הוא ושמו אחד}
 יי. בִּרְכָה וְשְׁלוֹם ה. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבִרְכָנוּ וּלְבָרַךְ אֶת
 כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרוּב עַז וְשְׁלוֹם.

וּבִסְפָר זִיִּים בִּרְכָה וְשְׁלוֹם וּפְרָזְסָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה
 וְנִזְזָמָה וְנִזְזָרוֹת טוֹבוֹת. נִזְכָּר וְנִכְתָּב (נעילה וְנִזְזָתָם) לְפָנֶיךָ
 אֲנִזְזָנוּ וְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְזִיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם:

בְּרוּךְ לְהַמְשִׁיד בְּרַכָּה וּשְׁפַע מִמְקוֹר הַבְּרֻכּוֹת. יְה"ו יֵאֱהִיהוּיָה

אַתָּה יִרְדַּד הַשְּׁפַע דָּרָךְ כָּל הָאוֹתוּיֹת מֵאֲ-תִ לְשִׁכְנָה וּמִמְנָה לְכָל הָעוֹלָמוֹת. יְהוָה

יְהוָהוּוְאֵרֵיךְ ^{היה הנוה ויהיה} אֱלֹהֵינוּ ^{אדון הכל הוא ושמו אחד} יְהוָהוּוְאֵרֵיךְ ^{היה הנוה ויהיה} חִיבוֹר יִסוּד וּמְלֻכּוֹת: יְהוָהוּוְאֵרֵיךְ

יְהוָהוּוְאֵרֵיךְ יְהוּ רִצּוֹן שִׁיתְקַשְׁרוּ דַבְרֵי הַחֲכָמָה בְּלִבֵּי

י' (דאיהיה יה"ו) [בחול: אֵלֶךְ לְמִדָּה יוֹד מִם] [בשבת: מִצְפִּין]

יכוון להמשיך גילוי מלכותו ושליטתו יתברך ע"פ פאת מערב

וְהִי

הַמְשַׁכֵּת שְׁפַע אוֹר אֵין סוֹף בִּיה וּבִישׁ < לֹאבִייעַ

אוֹר אֵין-סוֹף

יְהוָה

דְּבָקוֹת

דוּכְרָא

אֵין סוֹף

בִּיה

נוֹק'

שְׁכִינָה הַכוֹלֶלֶת כָּל

הָעוֹלָמוֹת וְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל

יֵאֱהִרְוֵנָה

וְכוֹלֵם נִבְלָלִים בְּשׁוֹרְשָׁם - בִּא"ס בִּיה

הַמְבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אֲמִן ^{היה הנוה ויהיה} אֱלֹהֵינוּ ^{אדון הכל הוא ושמו אחד}

יְהוּוּ אֵל לְרִצּוֹן כְּתֵר אֲמָרֵי פִי = שְׂדֵי הוּיָה וְהַנִּזְיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ

עַד אוֹר א"ס. יְהוָהוּוְאֵרֵיךְ ^{היה הנוה ויהיה} אֱלֹהֵינוּ ^{אדון הכל הוא ושמו אחד} לְפִשֵּׁט אוֹר א"ס בִּיה ע"פ הַכְּרִיאָה כוֹלָה

צוּרֵי לְהַכְנִיעַ נַחַשׁ עָלַי צוּר וְנֵאֱלִי הָאֵרָה לְמִבְּדָד וּמִבִּי:

אֲנָא יְהוָהוּוְאֵרֵיךְ ^{היה הנוה ויהיה} אֱלֹהֵינוּ ^{אדון הכל הוא ושמו אחד} יְהוָהוּוְאֵרֵיךְ ^{היה הנוה ויהיה} יֵאֱהִיהוּיָה ^{אדון הכל הוא ושמו אחד}

תָּבֹא לְפָנֶיךָ שְׁכִינָה תְּפִלָּתָנוּ שְׁלֹא תִדְחֵהּ. וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִלְּכָנוּ

מִתְזַנְזָתָנוּ תְּבוֹא מִתּוֹקֶנֶת בְּסוּד חֲנוּן. שְׂאִין אֲנִזְזָנוּ עֲזֵי פָנִים וְקִשָּׁה

עֲרָף לֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָהוּוְאֵרֵיךְ ^{היה הנוה ויהיה} אֱלֹהֵינוּ ^{אדון הכל הוא ושמו אחד} יְהוָהוּוְאֵרֵיךְ ^{היה הנוה ויהיה} יֵאֱהִיהוּיָה ^{אדון הכל הוא ושמו אחד}

וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנִזְזָנוּ וְלֹא זֶזְטָאָנוּ. אָבֵל

זָטָאנוּ

בשונג.

עָיִנוּ

במרידה.

פִּשְׁעֵנוּ

להכעיס.

אֲנֻזְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ:

יודוי בסוד כ"ב אותיות והם תיקון קילקולי האותיות ומרכבותיהם. בכח בכוח היודוי להעלות החטאים לאימא ולהתבטל שם. וצריך זהירות גדול. כי אם נעשה בתשובה הוא תיקון גדול ואם לאו הוא קלקול גדול בסוד זכה רשעים תועבה.

כשתאמר הודוי, או על כל מלה ומלה שתאמר אשמנו בנדנו, תכה באגרוףך על הלב (סה"כ כ"ז הכאות < כ"ב ומנצפ"ך), להורות כי הוא גורם להעלות החסדים למקום הסתום, והחסדים יורדין ומתגלין בהוה, ואז הם מתגלין שם במקום הלב. ולפי שסוד היר ימנית, הוא סוד ה"ה בשרשן העליון, לכן יכה ביד ימינא שם, ויכוין לנענע החסדים ממקומן, ולהורידן במקום הגלוי.

יודוי = ל"ז אותיות:

יהוה, יוד הו הו הו הו, יוד ואו דלת, הו הו הו, ואו ואו, הו הו הוערבית: **י'וד הו הו הו הו, י'אהלוההים**שחרית: **י'וד הו הו הו הו, י'אהלוההים**מוסף: **י'וד הו הו הו הו, י'אהלוההים**מנחה: **י'וד הו הו הו הו, י'אהלוההים**נעילה: **י'וד הו הו הו הו, י'אהלוההים****אֲשַׁמְנוּ.**

ה"ם הורבן הנהר – שהשפע אינו נמשך בסוד אשם – "שמו שמים".
אשמים אנהנו ואין התנצלות. גרמנו שממון וריקנות לנפשנו.

בְּגִדְנוּ.

"בגדה יהודה" – המשכת היסוד לעורלה.
לא חברנו טובה, והשבנו רעה תחת טובה לקב"ה ולהברינו.
אכזבנו שמיים במעשינו. שבנו על קיאנו.

נִזְלָנוּ.

עושק הניצוצות של הקדושה ביד הס"א. לקחנו בכח מחברינו, גזלנו מהרבים, וגזלנו שינה. גזלנו מזמננו וביטלנו תורה. לא ברכנו ברכה ראשונה ואחרונה. ברכנו ברכות לבטלה.

דְּבַרְנוּ רַפִּי

פגם יסוד נוק'. פגמנו בה' מוצאות הפה.
חשבנו ואמרנו שעבודתינו לשוא. הוצאנו דיבה רעה
ואחד כפה ואחד בלב. חשבנו ודברנו לשון הרע

וְלִשׁוֹן הָרָע.

והוצאנו שם רע עלינו, על חברינו, על שמיים, על עדות בישראל.

הָעֵינֵינוּ.

עיוות הדרכים ההולכים אל המשרתים. עוותנו וקלקלנו מה שהיה ישר. מנענו הטוב מבעליו.

וְהִרְשַׁעְנוּ.

הזוק הס"א.
גרמנו לאחרים להיות רשעים. לא האהבנו מלכותו על הבריות.

זָדְנוּ.

הזוק עמלק הנקרא זדון.
עברנו עברות ברצון וזדון ומתוך רוע לב. עברנו על רמ"ח מצוות עשה ושם"ה לא תעשה. ובמצוות דרבנן. זולזנו במצוות.

זָמְסָנוּ.

המשכת התורה לחוץ.
חמסנו הבריות, הכרחנו חברינו למכור לנו.

טָפְלָנוּ שֶׁקָר וּמְרָמָה.

כיסוי השקר על כל הבריאה.
נמפלנו והתחברנו לעוברי עבירה. חברנו טוב ורע ונתנו כח למקטרג. שקרנו במצח נחושה.

יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רָעוֹת.

הגעת הפגם לאימא הנקרא עצת ה'.
יעצנו עצות רעות לפרט ולכלל כדי להכשילם או על מנת להרויח. שמנו מכשול בפני עיוור.

כִּזְבָּנוּ.

קלקול כח התיקון. כוב מקלקל התפילה שלא להתקבל – החלשת כח הפה, הכנסנו צלם בהיכל. דברי שקר וכזב. ענינו אמן יתומה וחטופה.

כַּעֲסָנוּ.

הגברנו כח הס"א. הכועס כעובד עבודה זרה. עשינו עצמנו כמה ומרכבה לס"א. שכחנו והתעלמנו שיש אחד שצופה ומשגיח והכל מאיתו יתברך.

לָצָנוּ.

חסרון התשובה וריחוק ממידת ההכנעה.
שחוק ולעג על/עם בני אדם. קלקלו הלימוד בליצנות. ישבנו במושב לצים. הלבנו וביישנו לאחרים בשחוק. דחינו וביישנו אחינו בשל מוצאם ועדתם.

מְרִינֵנוּ

סוד המרידה בעוונותינו קלקלנו כל סדר המאורות שאין היכר עוד בין עליון לתחתון בסוד "בת קמה באמה". כי אין נתקנים התחתונים מן העליונים. פרקנו עול. החסרנו תפילות ומיעטנו השפע. התגאינו על הבריות וכלפי שמיים בפנימיות ובהיצוניות. רדינו והפלנו היתנו על אחרים ובפרט על בני ביתנו.

מְרִינֵנוּ רְבִירִי

החלשנו כח השכינה. סרבנו לשמוע בקול ה' ית'. הכנסנו עצמנו בד' כיתות שאינן מקבלים פני שכינה. לא שבנו בתשובה. קלקלנו עצמנו בגלגולים השונים במקום לתקן.

נְאֻזָנוּ

הרחקנו הנשמה משורשה. הכעסנו את ה' בעוונותינו.

נְאֻפָנוּ

פגמנו במחשבה וערבנו קודש בחול, שעטנו וכליאים. כל איסורי עריות ואביזריהו במחשבה, בדיבור, במעשה ובראיות אסורות ופגמנו בכל החושים.

סָרְרָנוּ

ערבנו את הרע במחשבה. סרנו מעבודתו ית' וסרחנו. עברנו על כ"ד פגמים שעליהם שמים מנדים.

עֲוִינוּ

לכתה באורחות הס"א. עברנו במזיד למלא תאוותינו.

פָּשְׁעָנוּ

הגיעו הדברים להיות בלי תיקון – בסוד פשע. עברנו במרד ולהכעים. פרקנו עול תורה ומצוות.

פָּגַמְנוּ

כאות ברית קודש וז"ל מסרנו שפע להיצונים. הקשנו עצמנו לדעת. פגמנו בעולמות ובשמות הקודש. התפללנו בעת שהיינו צריכים לנקבנו, ובגוף לא נקי וטהור. התפללנו מהפה ולהוץ ולא השגחנו בה. ישננו והפחנו עם תפילין. אכלנו מאכלות אסורות ולתאבון ופגמנו בסעודות הרשות.

צָרְרָנוּ

נגד הקדושה. וכן בין אדם לחברו.

צָעֲרָנוּ אָב וְאָם

הפרדו בין ז"א לנוק'. צערנו לקבו"ש. צערנו לבריות ולבע"ח. לא שמנו מורא שמיים לנגד עינינו. לא זכרנו חורבן ביהמ"ק וירושלים.

קִשִּׁינוּ עֲרָף

התחבר הס"א מכה הארת העורף. קשינו עורפנו מלקבל תוכחה, תלינו העונש במקרה ולא הורנו בתשובה. קטרגנו על חברינו ועל כלל ישראל. הפשנו להקל ולהתחמק.

רִשְׁעָנוּ

נעשה מרכבה לס"א. עשינו מעשי רשעים. התהוינו לצדיקים וחסידים.

שָׁחַתְנוּ

חזק הס"א ממה שמקבל מ-ב' נקודות – פנים ואחור. פנים בסוד השחתת הזרע, אחור בסוד תועבה. שחתנו בכל דבר ערווה ומעשי תועבה. שחתנו את הבריאה.

תַּעֲבָנוּ, תַּעֲוִינוּ**וְתַעֲתַעְנוּ**

בסוד עובדי ע"ז שעולים לקדושה בלי תיקון בסוד כמתעתע. תעינו בדרכנו ובבחירתנו, ונחמנו עצמנו בדברי שקר. הורינו הוראת שקר, פסקנו הלכה בגאווה ובטעות. הורדנו ניצוצות קודש לשאול תחתית. התעינו את האחרים. פתחנו לעצמנו פתח להטמא.

וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ.

מָה נֶאֱמַר לְאֹדְנֵי מָה נִדְבָר וּמָה נֶצְטַדֵּק הָאֱלֹהִים מִצָּא אֶת עֵוֹן עַבְדֶּיךָ וְאֵתָה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ וְפָלָה נָא בְיַד יְהוָה כִּי רַבִּים רַחֲמָיו. כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ. וְאַנְוָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

בתפילת נעילה יש לדלג מכאן ועד לתוספת המיוחדת לנעילה המובאת להלן בעמוד 35.

בְּשֵׁתִי וְנִקְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהֵי כְּנִי אֱלֹהֵי כְּנִי עֲנֹתֵנִי רַבּוֹ לְמַעַלְהָ רֹאשׁ וְאַשְׁמַתְנוּ גְדֻלָּה עַד לְשָׁמַיִם.

מִהָ יוֹד הָא וְאוּ הָא תִּיקוֹן הַתְּשׁוּבָה בְּאִמָּא **נְאֻמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם** ע"ג הדיקנא, וּמִהָ נְסִיפֵר הַסֵּפֶר שֶׁל הַיְסוּד **לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחֻקִים.** הֲלֹא כָּל הַנְּסֻתָרוֹת יֵה וְהַנְּגֻלוֹת וְהָאֵתָה יוֹדֵעַ הַבַּעַל תְּשׁוּבָה נִקְשֵׁר בְּמִזַּל וְנִקְהָ בְּהַתְּעוֹרְרוֹת א"י ע"י תְּשׁוּבָה. בְּסוּד וּמִשְׁתִּי אַתְּ עוֹן הָאֶרֶץ הֵהִיא בְּיוֹם אַחַד. **אַתָּה יוֹדֵעַ** בְּמִזַּל "נִקְהָ" שְׁכֻלֵּל הַכֹּל וּמִשְׁמַם נִקְיוֹן הַעוֹנוֹת ע"י אִמָּא **רְצִי עוֹלָם יֵה וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל זֹי.** **אַתָּה זֹנֶפֶשׁ כָּל זֹדְרֵי בְּטָן** שֶׁרֶשׁ יִשְׂרָאֵל **רוֹאֶה כְּלִיּוֹת** יוֹעֲצוֹת אוֹתוֹ לִימִין וּלְשִׁמְאֵל בְּסוּד חֲסִדִים וְגִבּוֹרוֹת וְלֵב לֵב מְקוֹם קֶשֶׁר הַהֲנַחְגָּה וְהַכְּלִיּוֹת. **אִיִן דְּכָר נְעַלְמָם מִמָּךְ** בְּמַלְכוּתְךָ, **וְאִיִן נְסֻתָר** בְּבִי"ע **מִנְּפִד עֵינֶיךָ** עֵינֵי ה' בְּסוּד פֶּתַח עֵינַיִם שֶׁהִיא הַמַּלְכוּת, וּמִשְׁמַם הַהֲשַׁגְחָה בְּכָל בִּי"ע:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֲדוֹן יִשְׂרָאֵל וְיִהְיֶה הַכֹּל הוֹא וְשִׁמּוֹ אַחַד **אֱלֹהֵינוּ** יְהוָה הוּא, רֹאשׁ הָאֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל וְהַיְסוּד אִי עוֹד מְלַכְדוֹ **וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:**

שְׁתַּמְזוּזֵל לָנוּ אֶת כָּל זִנְטָאֲתֵינוּ פְּגַמֵי הַנֶּפֶשׁ. אֵלֶיךָ הָא יוֹד הָא
וְתִכְפֵּר לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ פְּגַמֵי הַרוּחַ. אֵלֶיךָ הָא יוֹד הָא
וְתַמְזוּזֵל וְתִסְלֹחַ לְכָל פְּשָׁעֵינוּ פְּגַמֵי הַנְּשִׁמָּה. אֵלֶיךָ הִי יוֹד הִי

וְיַחֲפְכוּ כוֹלֵם לִזְכוּיּוֹת וּמִצְוּוֹת.

עַל סֵדֶר א"ב. בְּסוּד הַאִיבְרִים בְּפִרְמָה, בְּסוּד הַפְּגַמִּים הַתְּלוּיִים בָּהֶם. וּבְאִמִּירַתוֹ נִתְקַנֵּים בְּסוּד הַתְּשׁוּבָה - בְּאוֹר אִמָּא.

יודוי = ל"ו אותיות:

יְהוָה, יוֹד הָא וּו הָה, יוֹד וְאוּ דְלֵת, הָה הָה, וְאוּ וְאוּ, הָה הָה
עֵרְבִית: יוֹד הָה וּו הָה, יֵאֱהֻלוּהֶם
שְׁהַרִית: יוֹד הָה וּו הָה, יֵאֱהֻלוּהֶם
מוֹסָף: יוֹד הָה וּו הָה, יֵאֱהֻלוּהֶם
מִנְחָה: יוֹד הָה וּו הָה, יֵאֱהֻלוּהֶם

עַל זִנְטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַנְס:

עַל זִנְטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלִי דְרַעַת:

עַל זִנְטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי:

עַל זִנְטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמַרְמָה:

עַל זִנְטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוּר הַלֵּב:

עַל זִנְטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה:

עַל זִנְטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִדּוֹן:

עַל זִנְטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזוֹזֵק יָד:

עַל זִנְטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטַמְאָת שְׁפָתַיִם:

עַל זִנְטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִצָּר הָרַע:

עַל זִנְטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:

עַל זִנְטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכּוֹזֵשׁ וּבְכֻזָּב:

על זוטא שזוטאנו לפניה בלשון הרע:

על זוטא שזוטאנו לפניה במזיד:

על זוטא שזוטאנו לפניה בגנשה ובמר בית:

על זוטא שזוטאנו לפניה בשיוז שפתותינו:

על זוטא שזוטאנו לפניה בסתר:

על זוטא שזוטאנו לפניה בעינים רמות:

על זוטא שזוטאנו לפניה בפתחון פה:

על זוטא שזוטאנו לפניה בצעדי רגלים להרע:

על זוטא שזוטאנו לפניה בקשויות עורף:

על זוטא שזוטאנו לפניה ברכילות:

על זוטא שזוטאנו לפניה בשננה:

על זוטא שזוטאנו לפניה בתשומת יד:

ע"ס דאור חוזר דאבא. על סדר תשר"ק:

על זוטא שזוטאנו לפניה בתמהון לבב:

על זוטא שזוטאנו לפניה בשנאת זנבם:

על זוטא שזוטאנו לפניה ברגלים ממהרות לרוץ לרעה:

על זוטא שזוטאנו לפניה ברכילות:

על זוטא שזוטאנו לפניה בקשוי ערף:

על זוטא שזוטאנו לפניה בצואר עתק:

על זוטא שזוטאנו לפניה בפריקת על:

על זוטא שזוטאנו לפניה בעזות מצוז:

על זוטא שזוטאנו לפניה בסקור עין:

על זוטא שזוטאנו לפניה בגטית גרון:

על זוטא שזוטאנו לפניה במשא ומתן:

על זוטא שזוטאנו לפניה בלשון תרמית:

על זוטא שזוטאנו לפניה בכנסיה שלא לשם שמים:

על זוטא שזוטאנו לפניה ביוהרא:

על זוטא שזוטאנו לפניה בטמאת רעיון:

על זוטא שזוטאנו לפניה בזלזול השם:

על זוטא שזוטאנו לפניה בזלזול הורים ומורים:

על זוטא שזוטאנו לפניה בויעוד עברה:

על זוטא שזוטאנו לפניה בהוצאת דבה:

על זוטא שזוטאנו לפניה בדברים בטלים:

על זוטא שזוטאנו לפניה בגאווה ובוז:

על זוטא שזוטאנו לפניה בגלגול זה ובגלגולים אחרים:

על זוטא שזוטאנו לפניה בבטוי שפתים:

על זוטא שזוטאנו לפניה באכילת אסור:

על זוטאים שאנזנו זיבים עליהם להעלות עלה:

על זֹטְאִים שְׁאַנְזֻנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם זֹטְאָת להעביר הס"א:
 על זֹטְאִים שְׁאַנְזֻנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם קָרְבֵן עוֹלָה וַיִּוֹרֵד:
 על זֹטְאִים שְׁאַנְזֻנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם תְּלוֹי וְאֲשֶׁם וְדָאֵי בסוד
 סרכה תלויה שאינה מכבדת כ"כ.:

על זֹטְאִים שְׁאַנְזֻנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם מִכַּת מֵרָדוֹת:

על זֹטְאִים שְׁאַנְזֻנוּ זִיבִים אהיה, אלף הה יוד הה
 עֲלֵיהֶם מַלְקוֹת אַרְבָּעִים: אלף למד פא, הה הה,
 יוד ואו דלת, הה הה

לחקו העוונות הסותמים ההשפעה בכח הקטרוג

על זֹטְאִים שְׁאַנְזֻנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם מִיְתָה בִּידֵי שָׁמַיִם:
 על זֹטְאִים שְׁאַנְזֻנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם מִיְתוֹת מְשָׁנוֹת:
 על זֹטְאִים שְׁאַנְזֻנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם כָּרַת וְעֵרִירִי:
 מיתה בידי אדם, להחזיר הבנין המקולקל, והוא במלכות.

על זֹטְאִים שְׁאַנְזֻנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיְתוֹת בֵּית דִּין:

סְקִילָה יצייר כי מטילים אותו מגובה ב' קומות ונחבט בחזהו ומת.

שַׁרְפָה יצייר כי רגליו מקובעות בזבל, ופותחים פיו בכשיר, ומטילים בתוכו עופרת רותחת ומת.

הָרַג יצייר כי עורפים ראשו כהרב ומת.

וְזִנְקָה יצייר כי רגליו מקובעות בזבל, ו ב' העדים מושכים בסודר הכרוך בו ונחנק.

על מִצּוֹת עֲשֵׂה. ועל מִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֵׁשׁ בָּם
 קוּם עֲשֵׂה. וּבֵין שְׁאִין בָּם קוּם עֲשֵׂה. בֵּין שְׁנַלְוִיִּים לָנוּ.
 וּבֵין שְׁאִינָן גְּלוּיִים לָנוּ. אֶת שְׁנַלְוִיִּים לָנוּ כְּכַר אֲמַרְנוּם
 לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד} אֲלֹהֵינוּ ^{יְהוָה הוּא הַגּוֹי הַיְחִיד} וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
 וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת שְׁאִינָן גְּלוּיִים לָנוּ, הֵם גְּלוּיִים
 וַיְדוּעִים לְפָנֶיךָ, כִּי הִכָּל גְּלוֹי וְצָפוּי לְפָנֶיךָ יְהוָה
 אֲלֹהֵינוּ. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: הִגְּסַתְּרַת לַיהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד}
 אֲלֹהֵינוּ. וְהִגְּגַלְתָּ לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם
 לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי אַתָּה סוֹלְזָן
 נ/י שַׁעֲרֵי בֵינָה לְיִשְׂרָאֵל וּמוֹזַלְזָן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וּמַבְלַעְדֵיךָ
 אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹזַל וְסוֹלְזָן חֶסֶד מֶלֶךְ זָקֵן וְכַסִּיל אֵין לָהּ שְׁלִיטָה בָיוֹם
 זֶה בְּשִׁבְלֵי הָאָרֶץ אֵימָא

מכאן ידלג בתפילות

ערבית, שחרית, מוסף, מנחה,

עד ל"אלהי עד שלא נוצרתי" עמוד 37

תוספת לתפילות נעילה

בשתי ונקלמתי להרים אלהי פני אליך כי עונתינו רבו למעלה ראש ואשמחנו גדלה עד לשמים.

מה יוד הא ואו הא תיקון התשובה באימא **נאמר לפניה יושב מרום ע"ג הדיקנא, ומה נספר הספר של היסוד לפניה שוכן שזקקים. הלא כל הנסתרות יה והנגלות וה אתה יודע. מה יוד הא ואו הא אנחנו. מה וזיינו במוחין. מה וזסדנו בחסד. מה כוזנו ביסוד. מה גבורתנו בגבורה. מה נאמר לפניה יהוה** ^{אדון היום ויהיה הכל הוא ושמו אחד} **אליהנו** ^{יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו} **ואלהי אבותינו. הלא כל הגבורים המאירים באור גדול כאין לפניה כשאתה מחירם לשורשם. ואנשי השם במלכות כלא היו. וזכמים בחכמה כבלי מדע. ונבונים התפשטות הדעת כבלי השכל בנינה. כי כל מעשינו תהו מצד עולם התוהו הוא גוף האדם. וימי וזיינו הכל לפניה חיעוניות בסוד הכלים. ומותר נשמה האדם מן הבהמה אין אינה מחזרת הגוף לכותנות אור. כי הכל הכל הנהגה חיעוניות:**

אתה הבדלת אנש מראש. ותכירהו לעמד לפניה. כי מי בהשראת הקדושה בנשמה לתקו תיקוני המאורות. יאמר לך מה תפעל. ואם יצדק מה יתן לך כי אין הכורא צריך לבריותיו אלא תיקון הוא לתחוננים שכד

רצה המאציל ב"ה. ותתן לנו יהוה ^{אדון היום ויהיה הכל הוא ושמו אחד} **אליהנו** ^{יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו}

באהבה את (בשבת: השבת הזה ו) יום הכפורים הזה. את יום סליחת העון הזה. את יום מקרא קדש הזה. למזילה. ולסליחה. ולכפרה. ולמזל בו את כל עונותינו. למען נזדל מעשך ידענו כי העושק של הקדושה גורם היות החוטא נעשק מן הס"א גם הוא, וכח התשובה בסוד ימין מקרבת מעלה אותו ומתקרב, שיוכל אח"כ לעשות טוב. ונשוב לעשות זקני רצונה בלבב שלם. ואתה ברצונה הרבים רזום עלינו. כי לא תזפין בהשזחת עולם. שנאמר: דרשו יהוה ^{אדון היום ויהיה הכל הוא ושמו אחד} **בהמצאו. קראהו בהיותו קרוב: ונאמר: יעזב רשע דרכו ואיש און מוזשבתיו, וישב אל יהוה** ^{אדון היום ויהיה הכל הוא ושמו אחד} **וירחמהו ואל אליהנו** ^{יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו} **כי ירבה לסלוח: ואתה אלוה סליחות זנון ורזום ארך אפים ורב זסד ומרבה להטיב. ורוצה אתה בתשובתן של רשעים. ואין אתה זופין במיתתן. שנאמר: אמר אליהם וזי אני נאם אדני יהוה, אם אזפין במות הרשע כי אם בשוב רשע מדרכו וזויה, שובו שובו מדרכים הרעים ולמה תמותו בית ישראל: נאמר: הזפין אזפין מות רשע נאם אדני יהוה הלוא בשובו מדרכיו וזויה: ונאמר: כי לא אזפין במות המת נאם אדני יהוה, והשיבו וזויו: כי אתה סולחן לישראל ומזלך לשבטי ישראל. ומבלעדך אין לנו מלך מוזל וסולחן:**

עד כאן לתפילה נעילה.

מכאן והלאה יש לומר בכל התפילות:

אֱלֹהֵי. עַד שְׁלֹא נִוְצַרְתִּי כִּי אֵין זְכוּת לְנִשְׁמָה שְׁלֹא תִקְנֶה הַגּוֹף, שֶׁהוּא
 הַחַיּוֹנוּת אֵינִי כְּדָאִי, וְעַכְשָׁו שֶׁנִּוְצַרְתִּי כְּאִלוֹ לֹא נִוְצַרְתִּי
 שֶׁאֵעִפְ"כּ לֹא נִתְקַן. עֲפָר כִּי לֹא נִתְקַן וְהוּא שׁוֹלֵט אֲנִי בְּזוֹיִי, קַל וְזוֹמֵר
 שֶׁחֹזֵר הַגּוֹף לְהַחֲרֵב, וְהֵרִי אֵין תִּיקוֹן הַנִּשְׁמָה שֶׁלֹּם בְּמִיתַתִּי. הֵרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ
 יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל} ^{יְהוָה הַיּוֹנֵה וְיִהְיֶה} ^{יְהוָה הַיּוֹנֵה וְיִהְיֶה} ^{אֲדוֹן הַכֹּל} יְהוָה וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, כְּכֹלִי מְלֵא בּוֹשָׁה
 מִפְּנֵי הָרַע שֶׁיֵּשׁ בְּגוֹף וְכִלְמָה, וְצָרִיךְ הֵייתִי לֹמֵר שׁוֹב לֹא
 אֶעֱשֶׂה, לֹוֹלֵא כִּי יִגְרַתִּי מֵהַיָּצָר הָרַע כִּי הוּא מֵאֵשׁ וְאֲנִי
 בְּשָׂר וְדָם וְלֹא אוֹכֵל לוֹ, וְאִז הֵייתִי מוֹסִיף עַל זַחְטָאִתִּי
 פֶּשַׁע. אֲבָל, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל} ^{יְהוָה הַיּוֹנֵה וְיִהְיֶה} ^{יְהוָה הַיּוֹנֵה וְיִהְיֶה} ^{אֲדוֹן הַכֹּל} אֱלֹהֵי
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁלֹא אֲזַחְטָא עוֹד. וּמֵה שֶׁזַּחְטָאִתִּי לְפָנֶיךָ
 מִזַּחְק בְּרוֹזְמִיךָ הָרְבִים, אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יְסוּרִיךָ וְזוֹלָאִים
 רְעִים לְהַנְצֵל מֵהַיּוֹסוּרִים, וְכֵל הַזּוֹחֵמָה הַיּוֹרֶדֶת לֹא תִגְרוּם לְיִסוּרֵיךָ חַיִּי:

אֱלֹהֵי הַתְּלַבְּשׁוֹת רַגְלֵי דַמְלֻכּוֹת דַּאֲצִילוֹת לְמוֹחִין בְּנִשְׁמוֹת - עֵיקַר שְׂכִינָה בְּתַחֲנוּנִים.
 נְצוּר לְשׁוֹנֵי יִסוּד מֵרַע, וְשִׁפְתוֹתַי נִצַּח וְהוֹד מִדְּבַר מְרָמָה,
 וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדְרֵם הַחֹזֶרֶת הָרַע לְמוֹב וְנַפְשִׁי כְּעֶפֶר לְכֹל

תְּהִיָּה טוֹהַרָה וְהַתְּדַבְּקוֹת. פְּתוּז לְבִי פְתוּרְתָךְ רַ"ת יב"ק תִּיקוֹן מַחֲשֶׁבֶת דִּיבוּר
 מַעֲשֶׂה וְאַזְזָרִי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךְ נַפְשִׁי כִּסָּא וּמִרְכַּבָּה בְּתַרְוִיג אַבְרָם לְשְׂכִינָה.
 וְכֹל הַקָּמִים עָלַי לְרַעָה הַקָּמִים עָלַי לְרַעָה עִם ג' הַתִּיבוֹת גִּימ' תַּרְוִיג כִּנְגַד
 אֲדָ"ם בְּלִיעַל מְהַרָּה הִפֵּר עֲצָתְם וְקַלְקַל מִזְשִׁבוֹתְם.
 יְהִיו כְּמִן לְפָנֶיךָ רוּז וּמְלָאךְ יְהוָה הַיּוֹנֵה:
 קִבֵּל רַחֲמֵיךָ, עֲמָךְ שְׁנִבְנוּ, טַהֲרָנוּ נוֹרָא (קַר"ע שֵׁט"ף):

עֲשֶׂה יוֹד הַה וְהַה עֲשֶׂה יוֹד הַה וְהַה
 לְמַעַן שְׂמַךְ לְמַעַן יְמִינָךְ.

עֲשֶׂה יוֹד הַה וְהַה עֲשֶׂה יוֹד הַה וְהַה
 לְמַעַן תּוֹרְתָךְ לְמַעַן קִדְשָׁתָךְ.

לְמַעַן יִזְלָצוֹן יְדִידֶיךָ רַ"ת ילי. הוֹשִׁיעָה יְמִינָךְ וְעַנְנֵי.
 פָּנָה אֵלַי וְהִנְנִי תִנְּה עֲזָךְ לְעִבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבִן אִמְתָּךְ:
 אֵל יֵשֵׁב (אֲזַבּוּנָה) דָּךְ נִכְלָם עָנִי וְאַבְיוֹן יִהְלָלוּ שְׂמֶךְ:

יְהִיו אֵל לְרְצוֹן כְּתַר אֲמַרִי פִי = שְׂדֵי הוּיָה וְהַיָּוִן לְבִי = יב"ק
 לְפָנֶיךָ עַד אֲדָ"ם. יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל} ^{יְהוָה הַיּוֹנֵה וְיִהְיֶה} ^{יְהוָה הַיּוֹנֵה וְיִהְיֶה} ^{אֲדוֹן הַכֹּל} לְפֶשֶׁט אֲדָ"ם ב"ה ע"פ הַכְּרִיאָה
 כּוֹלָה צוּרִי לְהַכְנִיעַ נַחַש עָלַי צוּר וְגֵאֲלִי הָאֲרָה לְמַכֵּד וּמַכֵּי:

אֲדָ"כּ תַּפְסַע ג' פְּסִיעוֹת, פְּסִיעָה אֲדָר פְּסִיעָה דּוּקָא, וְלֹא לְהַתְּפַשֵּׁט הַרְגְּלִים וְלֹא לְהַרְחִיב. וּכְוֹנֵת הַדְּבַר, כִּי הֵלֵא
 בְּעַמּוּדָה אֲתָה בַּאֲצִילוֹת, וְאֲתָה מוּוּוֹג תַּתֵּן וְכֹלָה, לִכֵּן כַּעַת מוּוּוֹג אֲתָה פּוֹסַע לְאַחֲרֵיךָ וּמִתְרַדֵּק מִשָּׁם, וְהֵם ג'.

פסיעות, נגד ג' עולמות – בריאה יצירה עשיה. פסיעה א', להוריד מאצילות לבריאה. פסיעה ב', להוריד מבריאה ליצירה. פסיעה ג', להוריד מיצירה לעשייה:

כרע (גוף וזנב), ובעודו כורע (כל פסיעה כשיעור כף רגלו) **יכוון:**

המשכת התיקון בנפרדים שהמלכות נשמה להם - בנשמות ובמלאכים.

פסיעה א':

עוקר רגלו השמאלית

ומכוון להוריד שפע מאצילות < לבריאה.

פסיעה ב':

עוקר רגלו הימנית ומכוון

להוריד שפע

מבריאה < ליצירה.

פסיעה ג':

פוסע ברגלו השמאלית ומכוון להוריד שפע

מיצירה < לעשייה.

קודם שיזקוף יפנה פניו לצד שמאלו

עושה השלום ספריא"ל יאהרונהי

יזקוף לצד שמאלו. **במרומיו הוא ברזמיו יעשה**

יכרע לצד ימינו **שלום יאהרונהי**

יזקוף לצד ימינו. **עלינו, ועל כל עמו ישראל**

ישתחוה לפניו כעבד הנפתר מרבו **יאמרו אמן יאהרונהי.**

יזקוף באימה ויראה.

השלמת תיקוני השכינה ומרכבותיה, עילוייה ויחודה ע"י ישראל.

ונשלמו ג' בחינות שביחוד יב"ק שכנגדן ויסע ויבא ויט

מחשבה	מעשה	דיבור
קדושה	ברכה	יזוד
אהיה	ארני	יהוה

יהי רצון מלפניך יהוה יאהרונהי אלהינו ואלהי אבותינו שתבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן זולקנו בתורתך לעשות זקי רצונך ולעבדך בלבב שלם: